

[Rager.]

ledes, at de vil kunne komme ind nu alligevel? Det staar der heller ikke noget om. Det er altsaa lidt dunkelt, men jeg ved jo fra den sidste Forhandling med den højtærede Minister, at vi ikke gerne ændrer Teksten i hans Lovforslag, men Ministeren er saa velvillig i Stedet for at fremsætte nogle Udtalelser. Og jeg har paa Fornemelsen, at Ministeren taler tydeligere, end Ministeriet skriver.

Saa vil man have Adgang til at fravige de normale Udgiftsbudgetter. Det er der ikke noget at sige til under de nuværende Forhold, det maa vi affinde os med, men Sproget, uha! Udgifterne skal „holdes paa et Tal!“ Naar man taler om, at nogle Udgifter skal holdes paa noget, saa mener man altid holdes nede. Hvis Ministeren her blot kunde bekræfte, at det er det, der er Tale om, men jeg er bange for, at paa det Punkt kan Ministeren ikke imødekomme mig, og vi maa altsaa gaa ud fra, at Meningen er, at man maa have Lov til at bruge i disse Tider, hvad der er nødvendigt under Hensyn til de ekstraordinære Forhold. Men det kunde have været skrevet meget tydeligere.

Til det andet Forslag har jeg egentlig kun en enkelt Bemærkning. Der staar, at Ministeren skal bemyndiges til midlertidigt at lade de i Militær Straffelov og Militær Retsplejelov for Krigstid fastsatte Bestemmelser træde i Kraft, og saa er det derefter Ministeren, der senere bestemmer, hvornaar de atter skal træde ud af Kraft. Det mest vigtige ved det, der sker her, er, forstaar jeg, Dødsstraffens Indførelse for Hæren og Flaaden, saaledes som den er gældende efter vor militære Straffelov, men kun saa længe der er Krig. Det er jo efter Straffeloven saadan, at i det Øjeblik Krigen er forbi, er en Dødsstraf, der ikke er effektueret, bortfaldet og konverteres til livsvarigt Tugthus. Nu fastholdes Dødsstraffen altsaa i den militære Straffelov, og jeg har intet at indvende derimod. Vi har imidlertid vedtaget et Tillæg til Borgerlig Straffelov, ved hvilket der ogsaa er indført Dødsstraf, og der staar i den paagældende Lovs § 1, at Lovens Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Handlinger, der er foretaget i Tiden fra og med den 9. April 1940 indtil et Aar efter Lovens Ikrafttræden. Det vil altsaa sige, at vi der har limiteret den Tid, inden for hvilken Dødsstraffen kan anvendes, men ved det foreliggende Lovforslags Bestemmelser finder der ikke nogen Limitering Sted, det overlades til Forsvarsministeren at fastsætte, hvornaar Bestemmel-

serne skal falde bort. Jeg mener, at al Logik maa tale for, at disse to Ting falder bort samtidig, og jeg regner med, idet jeg stadig respekterer Ministerens ikke stærke Ønsker om at foretage Ændringer i Teksten, at Ministeren vil være saa venlig at give en Udtalelse, der kunde gaa i Retning af, at det er Ministerens Hensigt at lade Bestemmelserne falde bort senest paa det Tidspunkt, da Dødsstraffen i Tillægget til Borgerlig Straffelov falder bort, saaledes at Dødsstraffen i begge Love falder bort samtidig; jeg haaber ikke, at Ministeren har noget derimod.

Jeg anbefaler i øvrigt Lovforslagene til omgaaende og velvillig Behandling.

Svend Nielsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilsagn til Gennemførelse af de to foreliggende Lovforslag.

Hvad angaar Punkt 4 i § 1 i Lovforslaget om Bemyndigelse til midlertidigt at fravige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning samt i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning, er det min Opfattelse, at det for en Del af de Personer, der her er Tale om, er haardt tiltrængt, at de faar den Udnævnelse, som de ikke har kunnet faa paa Grund af Forholdene, idet ogsaa Lønsørgsmaalet spiller en stor Rolle for dem.

Det er endvidere min Mening, at der med Hensyn til de paagældende Forfremmelser vel maa tages noget Hensyn til, hvordan de enkelte har optraadt under de Forhold, som vi har været ude i, saaledes at man, naar man skal afgøre Spørgsmaalet om, hvem der er berettiget til at blive forfremmet, ikke blot gør det til et Anciennitetsspørgsmaal, men ogsaa maa se det som et Problem i Forbindelse med, hvorledes de enkelte har handlet som Medlemmer af Officerskorpset.

Dernæst er der en anden Sag, som jeg gerne vil have Lov til at fremdrage i Forbindelse med Spørgsmaalet om Reorganiseringen af Hæren og af Flaaden. Der kommer nu en Masse unge Mennesker ind, som skal aftjene deres Værnepligt, og det er ikke uden Betydning, hvilket Indtryk disse unge Mennesker faar af de Forhold, hvorunder de nu skal leve i en Periode. Mange af de unge Mennesker har været med i Arbejdet for at genvinde Danmarks Frihed, man kan sige, at de har Friheden i Kroppen. Jeg vilde derfor anse det for uheldigt, om man ikke vilde tage et vist Hensyn hertil, saaledes at det ikke bliver nøjagtigt i den gamle Aand og den gamle Tone, de kommer til at aftjene deres Værnepligt. Et af de